

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

HENSTILLING FRA DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK AF 1. MARTS 2001

om en rådsforordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver

(ECB/2001/2)

(2001/C 89/05)

BEGRUNDELSE

I. Indledning

I henhold til artikel 123, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«) vedtager Rådet for Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »Rådet«) straks efter, at det har fastslået, hvilke medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta, de supplerende bestemmelser, der henvises til i artikel 107, stk. 6, i traktaten og i artikel 42⁽¹⁾ i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«). En særlig procedure forudsættes i traktaten for så vidt angår vedtagelsen af de bestemmelser, der henvises til i artikel 107, stk. 6. Rådet vedtager dem enten på forslag af Kommissionen eller på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank (ECB). For at undgå dobbeltarbejde inden indledningen af den tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union har Det Europæiske Monetære Institut og Kommissionen aftalt, at ECB udarbejder en henstilling om den rådsforordning, hvortil der henvises i artikel 19.2 i statuten. ECB sendte den 7. juli 1998 en henstilling (98/C 246/06) om en rådsforordning om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver⁽²⁾. Rådet vedtog den 23. november 1998 forordning (EF) nr. 2531/98 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver⁽³⁾ til Rådet. Det vil være udtryk for konsekvens, at den samme fremgangsmåde anvendes til at gennemføre de foreslåede ændringer af forordning (EF) nr. 2531/98.

Forordning (EF) nr. 2531/98 bestemmer i artikel 7, stk. 2, første punktum generelt, at hvis en sanktion pålægges i overensstemmelse med stk. 1, gælder de principper og procedurer, der er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner⁽⁴⁾. Artikel 7, stk. 2, andet punktum, i

forordning (EF) nr. 2531/98 indeholder visse undtagelser hertil. Særligt gælder, at det tidsrum, der er nævnt i artikel 3, stk. 7, i forordning (EF) nr. 2532/98, nedsættes.

I artikel 3, stk. 7, i forordning (EF) nr. 2532/98 bestemmes, at »Hvis ECB's Styrelsesråd ikke har truffet afgørelse senest to måneder efter anmodningen, kan det pågældende foretagende i overensstemmelse med traktaten anmode om domstolsprøvelse af direktionens beslutning«. Ved artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2531/98 er dette tidsrum nedsat til 15 dage, idet det hedder: »Hvis en sanktion pålægges i overensstemmelse med stk. 1, gælder de principper og procedurer, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 2532/98. Nævnte forordnings artikel 2, stk. 1 og 3, og artikel 3, stk. 1, 2, 3 og 4, finder dog ikke anvendelse, og de tidsrum, der er omtalt i dens artikel 3, stk. 6, 7 og 8, nedsættes til 15 dage.«

ECB's erfaringer med behandlingen af en anmodning om styrelsesrådets prøvelse af en beslutning truffet af direktionen om at pålægge sanktioner for manglende efterlevelse af forpligtelsen til at holde de krævede mindstereserver har vist, at det nedsatte tidsrum på 15 dage ikke giver styrelsesrådet tilstrækkelig tid til i) at vurdere sagens kompleksitet i sammenhæng, ii) at opfylde procedurekravene i forbindelse med et foretagendes ret til forsvar, og iii) at leve op til procedurekravene i forbindelse med styrelsesrådets beslutningstagen. Allerede som følge af disse krav ville det være umuligt for styrelsesrådet at træffe en beslutning, og foretagendet ville derfor efter udløbet af fristen på 15 dage være berettiget til at anmode om prøvelse direkte ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, uden at styrelsesrådet havde truffet beslutning om anmodningen om prøvelse.

For at undgå sådanne situationer, som kan føre til en uhenigtsmæssig prøvelsesprocedure, skal ECB anmode Rådet om at udvide tidsrummet på 15 dage for en prøvelse af sanktioner pålagt i forbindelse med mindstereservekravene, således at prøvelsesproceduren kommer til at virke på hensigtsmæssig måde.

⁽¹⁾ Statuttens artikel 42 er sålydende:

»I overensstemmelse med traktatens artikel 107, stk. 6, skal Rådet straks efter beslutningen om datoen for overgangen til tredje fase med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller efter en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen vedtage de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i denne statut.«

⁽²⁾ EFT C 246 af 6.8.1998, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4.

Det foreslås derfor at vende tilbage til den normale frist på to måneder, ved at lade den i artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2531/98 indeholde henvisning til artikel 3, stk. 7, i forordning (EF) nr. 2532/98 udgå, således at bestemmelsen kommer til at lyde: »Hvis en sanktion pålægges i overensstemmelse med stk. 1, gælder de principper og procedurer, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 2532/98. Nævnte forordnings artikel 2, stk. 1 og 3, og artikel 3, stk. 1, 2, 3 og 4, finder dog ikke anvendelse, og de tidsrum, der er omtalt i dens artikel 3, stk. 6 og 8, nedsættes til 15 dage«.

II. Bemærkninger til de enkelte artikler

Artikel 1 — Ændring

I artiklen foreslås at slette henvisningen til den nedsatte frist, som gælder for ECB's Styrelsesråd til at træffe beslutning om en

anmodning om prøvelse af en sanktion besluttet af ECB's Direktion. Som følge heraf vil det normale tidsrum på to måneder, som er indeholdt i forordning (EF) nr. 2532/98, også gælde i tilfælde af manglende efterlevelse af forpligtelsen til at holde de krævede mindstereserver.

Artikel 2 — Afsluttende bestemmelser

Forordningen skal træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og skal gælde for anmodninger, som fremsættes efter datoen for offentliggørelsen.

FORSLAG TIL ÆNDRING AF RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2531/98 OM DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS ANVENDELSE AF MINDSTERESERVER

»RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«), særlig artikel 19.2,

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (ECB),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

i overensstemmelse med den fremgangsmåde, som er fastsat i artikel 107, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 42 i statuten, samt på de vilkår, som er fastsat i artikel 43.1 i statuten, afsnit 8 i Protokol om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og afsnit 2 i Protokol om visse bestemmelser vedrørende Danmark, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Rådet vedtog den 23. november 1998 forordning (EF) nr. 2531/98 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver ⁽¹⁾.
- 2) Der er fastlagt særlige sanktioner og procedurer i forordning (EF) nr. 2531/98, som tillader en enkel fremgangsmåde for så vidt angår pålæggelse af sanktioner i visse tilfælde af overtrædelse, men som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner ⁽²⁾ for så

vidt angår de principper og procedurer, der finder anvendelse.

- 3) Erfaringerne med prøvelsesproceduren som fastlagt i artikel 3, stk. 7, i forordning (EF) nr. 2532/98, som forenklet ved artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2531/98, har vist, at det nedsatte tidsrum til 15 dage ikke giver styrelsesrådet tilstrækkelig tid til at træffe en tilfredsstillende beslutning.
- 4) For at tilvejebringe en effektiv prøvelsesprocedure må styrelsesrådets frist til at træffe beslutning udvides til to måneder

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring

I artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2531/98 udgår henvisningen til artikel 3, stk. 7, i forordning (EF) nr. 2532/98.

Artikel 2

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Bestemmelserne i denne forordning gælder for anmodninger, som fremsættes efter datoen for offentliggørelsen. Datoen for ECB's modtagelse af anmodningen vil være afgørende herfor.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Denne henstilling er rettet til Rådet for Den Europæiske Union.

Denne henstilling offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 1. marts 2001.

Formand for ECB

Willem F. DUISENBERG

(¹) EFT L 318 af 27.11.1998, s. 1.

(²) EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4.«